

УДК 821[161.2:111(73)].091

ДЕВДЕРА Катерина Михайлівна,
аспірант Інституту літератури
ім. Т. Шевченка НАН України
e-mail: thesilverlantern@gmail.com

РЕЦЕПЦІЯ ПОЕЗІЇ ЕЗРИ ПАУНДА В ЛІТЕРАТУРНІЙ ТВОРЧОСТІ ОЛЕГА ЛИШЕГИ

У статті розглянуто рецепцію творчості Е. Паунда в літературному доробку О. Лишеги. Здійснено порівняння перекладацького методу І. Костецького й О. Лишеги. Розкрито специфіку постмодерної гри з читачем в есе «Флейта землі і флейта неба», переосмислено паралель Паунд-Чубай (есе «Поцілунок Елли Фіцджеральд»), виявлено спільне й відмінне в ідейно-естетичних платформах творчості обох поетів.

Ключові слова: рецепція, «логопоеія», «фанопоєія», «мелопоеія», метод пересотворення, компаративний аналіз, вільднес (первозданність).

Постановка проблеми. Езра Паунд є одним із найцікавіших представників англо-американського модернізму, яким постійно цікавляться різні покоління митців у всьому світі. Він виступив у ролі блискучого редактора, благодійника і приятеля таких геніїв ХХ ст., як Т. С. Еліот і Дж. Джойс, став першовідкривачем поетичного таланту Х. Дулітл, справив значний вплив на В. К. Вільямса, Р. Фроста, Е. Хемінгуей. Зрештою Е. Паунд став символом модернізації літературного дискурсу загалом.

Письменник вплинув не лише на англomовну літературу, але й на розвиток модернізму інших національних літератур. Уперше (як над частиною проекту з модернізації української літератури) Е. Паунда перекладав і видав І. Костецький у 1960 році в Німеччині. Однак цей переклад досить довго був малодоступний українському читачеві. Досить цікавим і суперечливим є зв'язок Е. Паунда з поетами, яких І. Андрусяк назвав "витісненим поколінням [1, 3]". На окрему увагу заслуговує рецепція поезії, поетичних принципів, а зрештою й образу Е. Паунда в літературній творчості О. Лишеги.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дещо оглядово про зв'язок покоління сімдесятників і Е. Паунда писав свого часу М. Лаюк [2]. Деякі згадки про літературні принципи Е. Паунда у творчості О. Лишеги знаходимо в рецензіях, зокрема Т. Пастуха [3]. Однак питання рецепції творчості Е. Паунда в літературному доробку О. Лишеги досі не було розглянуто як окрема проблема, що, власне, і є **метою статті**.

Виклад основного матеріалу. В українській літературі творче переосмислення мистецької спадщини Е. Паунда відбулося у двох формах: як утілення масштабного задуму І. Костецького та вибіркове, але вдумливе представлення творчості американського поета О. Лишегою. Робота над збіркою "Вибраний Езра Паунд. Поезія. Есей. Кантос" мислилась І. Костецьким як місія, наголошує С. Павличко, він мав на меті "модернізувати українську культуру, інтегрувати її в світові літературні процеси [4, 137]". Видана в 1960 році в Мюнхені накладом близько 500 примірників, ця книга протягом певного періоду була "найповнішою збіркою перекладів творів Паунда на будь-яку мову світу [5, 263]".

Щоправда, літературознавці по-різному оцінюють якість цих перекладів. Так, С. Павличко відносить їх до традиції "жахливих [5, 266]", водночас наголошуючи, що така "деструктивна робота... відіграла свою конструктивну роль [4, 142]". М. Р. Стех не згоджується з цією оцінкою, вважаючи підхід С. Павличко "надто загальним [5, 263]". Л. Коломієць, присвятивши цікаву розвідку проблемі перекладацького методу І. Костецького, дійшла висновку, що перекладач на перший план висуває логопоею (особливий паундівський прийом), застосовуючи принцип "очуднення [6, 37]" і тактику конкретизації, але дослідниця утримується від оціночних суджень.

Попри всю глобальність задуму й цінність його втілення, переклади І. Костецького в Україні залишалися невідомими. З цієї причини О. Лишега у студентські роки знайомився з творчістю Е. Паунда безпосередньо через оригінали або з польських джерел: "Його [Е. Паунда. – К. Д.] в перекладах, здається, не було. Кілька було десь у польському, щось в якихось критичних

книжках – там були якісь уривки – познаходив по крупинці [7, 144]". Скоріше за все, ідеться про польський переклад Єжи Немойовського, який, до речі, був високо оцінений І. Костецьким в одному з листів до Е. Паунда.

Як зазначає Л. Коломієць, Е. Паунд визначив три основні особливості справжньої поезії, а саме "логопоею" ("танець інтелекту серед слів [6, 30]"), "фанопоею [6,33]" (використання зорової властивості слова) і "мелопоею [6, 33]" (музичне компонування твору). Питання про "логопоею" і її розуміння перекладачами необхідно розглянути окремо. Трактатування цього явища в І. Костецького двозначне: з одного боку, логопоея "виключає дослівність... вимагає лише еквіваленту [8, 228]", з іншого – цей еквівалент аж ніяк не може бути "класичним [8, 227]", тобто піднесеним, пафосним і шаблонним. Прагнення уникнути вживання звичних поетизмів на зразок "білосніжні ноги [8, 227]", "буйний вітер [8, 227]" та ін. часто спричиняє, на мою думку, надмірну дослівність перекладів І. Костецького, якої нема в перекладах О. Лишеги. До прикладу, рядок "no strong flour [9, 57]" Костецький перекладав як "без міцної муки [8, 230]", натомість у Немойовського і Лишеги виступають словосполучення "bez... taķi wybornej [10]" та "ні добірного борошна [11, 37]", які є органічнішими для мови перекладу й водночас передають ідею оригіналу.

Доволі складною для тлумачення виявилася авторська гра слів "mountain wheat [9, 57]": Є. Немойовський перекладає перше слово як означення "bez śladu górskiej pszenicy [10]", І. Костецький надає йому значення обставини місця "без пшениці з підгір'я [8, 230]", але такі варіанти є невиправданими контекстуально, адже так чи так гірська пшениця або пшениця з підгір'я викликає у читача асоціацію з убогістю (гірська, отож дика або така, яку важко доглянути), натомість з певністю можна твердити, що Е. Паунд має на увазі щось, що виступає символом достатку. О. Лишега подає еквівалент "гори пшениці [11, 37]", який сповна розкриває ("пересотворює [12, 44]") семантику авторського символу: "Се хліб твій з ганчір'я, сухий, як папір, / і немає ні гір пшениці, ні добірного борошна [11, 37]".

Відтворення "фанопоеї" є загалом не таким складним завданням для перекладачів. У "Canto XIII" можна знайти яскравий приклад майстерного використання зорової властивості слова: "And the sound went up like smoke, under the leaves, And he looked after the sound [9, 57]", у перекладі О. Лишеги ці рядки виглядають так: "І згук вився, ніби дим попід листям, / І він провів очима згук [11, 35]".

"Мелопоею" О. Лишега відчуває і передає дуже тонко. Це доводять не лише його зауваги щодо особливостей поетики автора ("От Езра Паунд. В нього цей звук "р". В нього він звучав. Це есенція його цілого оркестру. В нього це було гомерівське [7, 140]"), а й звукопис перекладів, наприклад: "Usura rusteth the chisel /It rusteth the craft and the craftsman / It gnaweth the thread in the loom [9, 57]" в перекладі О. Лишеги звучить так: "Лихва роз'їдає різець / Вона губить ремесло й майстра/ Вона рве нитку на верстаті" [11, 37]. Переклад І. Костецького теж доволі вправно передає алітерацію автора: "Під узурою ржавіє різець / ржавіє ремесло і ремісник / перекусюється голка на ткацькому станку [8, 231]". Щоправда, існує розбіжність між нюансами смислу: можливо, О. Лишега зазнав продуктивного впливу Є. Немойовського, перекладаючи "the craftsman [9, 57]" саме як "майстер [11, 37]", а не "ремісник" (в польській версії маємо "Lichwa kryje rdzą dłuto, / Kryje rdzą rzemiosło i mistrza, / Wżera się w nić w tkackim warsztacie [10]"). У будь-якому разі, цей фрагмент перекладу І. Костецького акцентує увагу читача на економічних ідеях Е. Паунда, водночас, версії, запропоновані Є. Немойовським та О. Лишегою, нагадують про значну роль філософської ідеї "продуктивності [13, 484]" й самовдосконалення для творчості американського поета.

Порівняння перекладацького методу І. Костецького й О. Лишеги засвідчує значний поступ у розумінні мистецтва перекладу загалом. Попри те, що І. Костецький віддавав перевагу пародіюванню (власне, пошуку свого відповідника) над дослівним перекладом, його переклади сприймаються як більш дослівні. Особливість перекладу О. Лишеги полягає в його великій органічності й глибокому розумінні оригіналу, яке дало змогу йти не за словами, а за смислами, власне, в майстерному пересотворенні.

Рецепція І. Костецького вирізнялась ґрунтовністю (яку виражено в прагненні не лише якомога повніше представити літературний доробок Е. Паунда, але й подати розлогі коментарі, досить промовистий уже той факт, що примітки до перекладів мали вийти окремим томом). Есей

І. Костецького "Гло поетичної місії Езри Паунда" вирізняється декларативністю, почасти пафосом, натомість нарація О. Лишеги у "Флейті землі і флейті неба" нагадує постмодерну гру з читачем.

Есей О. Лишеги присвячено двом модерним американським письменникам: Е. Паунду й Д. Г. Лоуренсу, поезію яких він перекладав. У творі виступають численні номінації: "флейта землі [7, 89]", "флейта неба [7, 89]", "хрін [7, 91]", "перець [7, 91]", "дракон [7, 92]", "варвар [7, 97]", що можуть бути трактовані цілком поважно як такі, що визначають специфіку стилю й темпераменту письменників, тематику й основні ідеї їхніх поезій. Водночас, автору есе притаманна іронія, яка в окремих випадках виявляється через залучення до тексту латинських фразеологізмів і їхнього доволі таки вільного перекладу. Наприклад, "ipsa se velocitas implicat [7, 90]" (дослівно "поспіх сам себе затримує") О. Лишега подає як "навпростець тільки ворони літають [7, 90]", або "скоро робиться, сліпе родиться [7, 90]". Стиль есе фактично побудований на поєднанні низького й високого, їхньому постійному переплетенні, тому й ключові образи можуть сприйматися двозначно, почасти навіть їх може бути вульгаризовано крізь призму психоаналітичного прочитання (адже фалічний символізм і хрону, й перцю таки доволі виразний).

Спостереження над творчістю Е. Паунда, які робить автор есе, виявляють глибоке розуміння О. Лишегою стилю американського поета: "Коли торкаєшся його слова, за ним нема відчуття близької людини.. Нема теплого дихання.. [7, 91]". Очевидно, що йдеться про принцип відстороненості автора від зображуваного, який Е. Паунд запозичив у Г. Флобера. Однак мусимо визнати, що словосполучення "принцип відстороненості" не справляє жодного впливу на читацьку уяву, натомість метафоричне "торкаєшся... слова [7, 91]", "нема теплого дихання [7, 91]" промовляє водночас до нашого розуму та уяви. Заувага О. Лишеги може тлумачитися і в ширшому контексті: "Дослідники пишуть про міфічну природу поезії Е. Паунда, наголошуючи на "безособовості й позаісторичності міфу [14, 141]".

О. Лишега розраховує на підготовленого читача, можливо, на певне елітарне коло: його твір не має рис літературознавчої розвідки або оглядової статті, натомість рясніє цитаціями, натяками й образами, які можуть бути зрозумілими лише людині, обізнаній із певними фактами. Наприклад, фраза: "...він [Езра Паунд. – К. Д.] мусив довго і низько падати і, обминувши Пізанську вежу, влетіти до пізанської в'язниці [7, 91]", – є образним переосмисленням факту про ув'язнення Е. Паунда в американському військовому таборі в Пізі. "На його місці кожен би звуглився. А він вистояв. Може, Конфуцій не дав згоріти?.. [7, 92]" – продовжує О. Лишега. Як зазначає І. Геніусене, опинившись у в'язниці, Е. Паунд мав із книг лише "Конфуція і словник китайської мови [14, 6]".

Загалом есе "Флейта землі і флейта неба" як зразок літературної критики вирізняється делікатністю й відсутністю претензії на незаперечність власного авторитету: "Мені здається, Паундові смерчі витягують у небо забагато людського сміття, але, можливо, я помиляюсь (курсив – К. Д.) [7, 93]". Постає питання, що саме має на увазі О. Лишега, коли пише про "людське сміття"? І. Геніусене вважає, що центральними проблемами поеми "Cantos" є "міф, історія і культура [14, 141]".

О. Лишега, натомість, висловлює певну недовіру світу культури: "Все, що ми можемо у літературному процесі зробити, досить банальне. Воно знаходиться у тій сфері, що робилося і дві, і три тисячі років. Воно все знаходиться у тому шарі, який називають культурним [7, 135]", – йому, вочевидь, більше імponує поняття "дикості [7, 141]", "первозданності [7, 141]", з одного боку, не чуже й для Е. Паунда, з іншого – втілене в щоденникових записах Г. Торо, які О. Лишега теж переклав, а також у збірці поезій Д. Г. Лоуренса "Птахи, звірі й квіти", окремі переклади з якої опубліковано поряд із вибраними "Cantos". Отже, делікатне заперечення О. Лишегою певних рис творчості Е. Паунда дає нам змогу чіткіше окреслити ідейно-естетичні принципи творчості українського поета.

І. Костецький у статті "Як читати Канто" проводив певну паралель між цим твором і "до-і позаклясицистичною поезією народів [8, 229]", зокрема такими творами української літератури, як "Слово о полку Ігоревім", "Сон" і "Кавказ" Т. Шевченка, "Поема про море" О. Довженка, "Океан" В. Барки. Натомість О. Лишега проводить чітку паралель між Г. Чубасем і Е. Паундом в есе "Поцілунок Елли Фіцджеральд". Тут Г. Чубая представлено як українського поета,

приналежного до широкого контексту світового модернізму. Показовою є відсутність у автора есе постколоніального комплексу меншовартості.

Паралель Паунд–Чубай в есе "Поцілунок Елли Фіцджеральд" акцентує увагу на трагічній долі поетів, але не перетворює твір на патетичний мартиролог, приналежний до народницького дискурсу. О. Лишега ненав'язливо порівнює "блискучу поразку [15, 7]" Е. Паунда й трагедію Г. Чубая. Розмірковуючи про "Постать голосу", він переосмислює образ заплучених повік на портреті Е. Паунда (такий портрет висів у кабінеті Г. Чубая): "Отой час був найсвітліший, треба було його якось уповільнити, заплучившись, затримати те тихе саяво у собі [15, 7]".

Образ портрета Е. Паунда перетворюється на символ долі обох поетів, у якому контрастно співіснують дві реальності: те, що було (шлях до трагічної розв'язки: божевільні у випадку Е. Паунда, радянської катівні КГБ – для Г. Чубая) з тим, що могло би бути (нездійснена альтернатива затамованого світла, неможлива не лише через об'єктивні причини, але й через причини суб'єктивні: і Паунд, і Чубай мали занадто шалену вдачу для того, щоб зупинитися на якійсь із митей своєї поетичної життєтворчості).

Окремим, але цілком закономірним є запитання: чи Олег Лишега мав "страх впливу" щодо Е. Паунда? З одного боку, український письменник не піддається безпосереднім світоглядним впливам американського автора на свою творчість. З іншого – невелика кількість перекладів нагадує підсвідоме прагнення зберегти власний поетичний голос. Зоровий образ є незмінним елементом поезики О. Лишеги, що може розглядатись як наслідок генетико-контактних зв'язків із творчістю Е. Паунда, його ідеєю "фанопоеї". Особлива дидактичність "Пісні 551", що втілюється в заклик: "Поки не пізно – бийся головою об лід", – подібна до імперативів Паунда на зразок: "Day by day make it new", або "Pull down thy vanity", – але вияв такого дидактизму в О. Лишеги є спорадичним, водночас, для Е. Паунда це власне принцип поезики. Ідея мелодійності поезії загалом залишалась О. Лишезі далекою.

Висновки. Рецепція творчості й моделювання образу Езри Паунда Олегом Лишегою є яскравим підтвердженням модернізації українського літературного дискурсу загалом. Крім того, дослідження сприйняття українським поетом образу й літературних принципів Е. Паунда відкриває перспективу чіткіше окреслити власне авторський міф О. Лишеги, з його тяжінням до первозданності й первісності та прагненням уникнути штучності цивілізації.

Список використаної літератури

1. Поети «витісненого покоління». Антологія / Упоряд. текстів та передмова І. Андрусика. – Харків: Ранок, 2009. – 256 с.
2. Лаюк М. Вплив Езри Паунда на українську поезію покоління сімдесятих: make it new / М. Лаюк [особистий архів автора].
3. Пастух Т. Червона вохра слова Олега Лишеги [Електронний ресурс] / Т. Пастух. – Режим доступу : <http://litakcent.com/2011/03/29/chervona-vohra-slova-oleha-lyshehy/>
4. Павличко С. Ігор Костецький та Езра Паунд (Сторінка з історії українського модернізму) / С. Павличко // Сучасність. – 1992. – № 11. – С. 135–143.
5. Стех М. Р. Езра і Паунд і Ігор Костецький / М. Р. Стех // Кур'єр Кривбасу. – 2014. – № 290, № 291, № 292 (Січень – Лютий – Березень). – С. 262 – 267.
6. Коломієць Л. Епічна поема «Кантос» Езри Паунда в українському перекладі Ігоря Костецького: до проблеми перекладацького методу / Лада Коломієць // Слово і час. – 2000. – № 8. – С. 27 – 36.
7. Лишега О. Друже Лі Бо, брате Ду Фу...: Проза / Олег Лишега. – Львів : ЛА «Піраміда», 2010. – 148 с.
8. Костецький І. Як читати канто / І. Костецький // Кур'єр Кривбасу. – 2009. – № 230, № 231 (Січень – Лютий) – С. 222 – 242.
9. Pound E. Selected Cantos of Ezra Pound / Ezra Pound. – New York : A New Directions Book, 1970. – 120 p.
10. Pound E. Santo XLV [Електронний ресурс] / Pound Ezra; Wiersz w przekładzie Jerzego Niemojewskiego [Електронний ресурс] : [вебсайт]. – Режим доступу: www.nacjonalista.pl.
11. Паунд Е. Santo IX, Santo XIII, Santo XLV / Езра Паунд; з англ. пер. О. Лишега // Сучасність. – 1992. – № 11. – С. 31 – 37.
12. Коломієць Л. Перекладознавчі семінари: актуальні теоретичні концепції та моделі аналізу поетичного перекладу [навч. посібник] / Лада Коломієць. – К.: Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2011. – 527 с.
13. Perkins D. A History of Modern Poetry: From 1890s to the High Modernist Mode. : in 2 Vol. / David Perkins. – Cambridge, Massachusetts and London, England : The Belknap Press of Harvard University Press, Vol. 1, 1976. – 623 p.

14. Geniusiene I. G. Anglo-American poetry of high modernism [Text] / Izolda Gabriele Geniusiene. – Vilnius : Vilniaus universiteto leidykla, 2004. – 243 p.
15. Лишега О. Поцілунк Елли Фіцджеральд: Есеї, переклади, вірш / Олег Лишега. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2015. – 240 с.

References

1. Andrusiak, I. (Ed.). (2009) The poets of "dislodged generation". Anthology. Kharkiv: Ranok.
2. Laiuk, M. The Ezra Pound's influence on the Ukrainian poetry of the 1970-ies: make it new [the author's personal archive].
3. Pastukh, T. (2011). The red ochre of the word of Oleh Lysheha. Retrieved from <http://litakcent.com/2011/03/29/chervona-vohra-slova-oleha-lyshehy/>
4. Pavlychko, S. (1992, November) Ihor Kostetskyi and Ezra Pound (A page from the history of the Ukrainian Modernism. Suchasnist (The Modernity), 11, 135 – 143.
5. Stekh, M. R. (2014, January – February - March). Ezra Pound and Ihor Kostetskyi. Kurier Kryvbasu (The Courier of Kryvbas), 290, 291, 292, 262 – 267.
6. Kolomiets, L. (2000, August). The epic poem "Cantos" of Ezra Pound in the Ukrainian translation of Ihor Kostetskyi: to the problem of the method of translation. Slovo i chas (The Word and Time), 8, 27 – 36.
7. Lysheha, O. (2010). Friend Li Po, Brother Tu Fu. Lviv: LA "Piramida".
8. Kostetskyi, I. (2009, January – February). How to read canto. Kurier Kryvbasu (The Courier of Kryvbas), 230, 222 – 242.
9. Pound, E. (1970). Selected Cantos of Ezra Pound. New York: A New Directions Book.
10. Pound, E. (2010, 19 września) Canto XLV. Nacjonalista (The Nationalist). Retrieved from www.nacjonalista.pl
11. Pound, E. (1992, November). Canto IX, Canto XIII, Canto XLV. Suchasnist (The Modernity), 11, 31 – 37.
12. Kolomiets, L. (2011). The seminars on translation studies: actual theoretic conceptions and models of an analysis of a translation of poetry. Kyiv: Publishing center "Kyivskiyi Universytet".
13. Perkins, D. A. (1976). History of Modern Poetry: From 1890s to the High Modernist Mode. Cambridge, Massachusetts and London, England: The Belknap Press of Harvard University Press.
14. Geniusiene, I. G. (2004). Anglo-American poetry of high modernism. Vilnius: Vilniaus universiteto leidykla.
15. Lysheha, O. (2015) The Kiss of Ella Fitzgerald: Esseys, translations, a poem. Kyiv: A-BA-BA-HA-LA-MA-GA.

DEVDERA Kateryna Mykhailivna

Shevchenko Institute of Literature

of the National Academy of Sciences of Ukraine

e-mail: thesilverlantern@gmail.com

THE RECEPTION OF THE POETRY

OF EZRA POUND IN THE LITERARY WORKS OF OLEH LYSHEHA

Abstract. Introduction. *Ezra Pound is one of the most influential poets of his time. He had not only influenced the Anglo-American modernism or the next generations of English-speaking writers but somehow he had become a symbol of modernization of the national literatures of other European countries. The literary work of E. Pound had been presented in the Ukrainian literature in two ways: at first as a big project of Ihor Kostetskyi and later on as a selected translation of Oleh Lysheha.*

Purpose. *The purpose of the article is to analyze the specific of O. Lysheha's reception of Pound's personality and literary work by making a comparison of the translations of "Canto 45" by I. Kostetskyi and O. Lysheha and examining the essays "The Flute of the Earth and the Flute of the Sky" and "The kiss of Ella Fitzgerald" using close reading method.*

Originality. *The deep and original connection which exists between the American and Ukrainian poet has not been analysed yet. Previously it was mentioned briefly by M. Laiuk in his essay "The influence of Ezra Pound on the Ukrainian poetry of the 1970-ies: make it new". While his work gives a general view (M. Laiuk is writing about the whole generation) I am interested in O. Lysheha's reception particularly.*

Results. *While the Kostetskyi's reception of Pound's personality and literary work is declarative and marked by pathos, the reception of O. Lysheha has features of postmodern game with a reader.*

O. Lysheha's translations show his profound understanding of the nature of the original. Translating "Canto 45" he stresses the Chinese idea of productiveness in E. Pound's poem while I. Kostetskyi puts an emphasis on the idea of capitalistic exploitation. In fact, the translation of O. Lysheha has more common features with the interpretation of polish writer J. Nemojowski (the polish translation was known to O. Lysheha). Still this Ukrainian translation has unique features which open in O. Lysheha's interpretation of Pound's "logopoeia". The "melopoeia", "logopoeia" and "phanopoeia" of the selected "Cantos" of E. Pound had been successfully interpreted and re-written by the means of the Ukrainian language.

Such essays of O. Lysheha as "The Flute of the Earth and the Flute of the Sky", "The kiss of Ella Fitzgerald" are a powerful evidence of the modernization of the Ukrainian literary discourse. The style of

the first essay is marked by the combination of high and low culture which could be seen in the free interpreting of old Latin idioms by the means of Ukrainian spoken language. The author's narration is full of hints and allusions which could be understood only by the prepared reader or provoke the unprepared reader to enlarge his knowledge. Lysheha had drawn an important parallel between E. Pound and H. Chubay, based on the similarity of poetical talent and tragic fate of the writers. Making a comparison between the poets he is being tactful and delicate not letting any kind of "narodnytskyi" pathos to influence his way of representation.

The question whether O. Lysheha had the "anxiety of influence" to E. Pound is rather difficult to answer. Perhaps Lysheha's visual technique might be looked upon as a kind of perverse from Pound's melopoeic principle. Speaking about similarities which could be the result of contact, Lysheha's didactic poems should be mentioned, for example, "Song 551" with its opening line "Before it's too late – knock your head against the ice" has the similar narrator's tone as the famous Pound's directives "Day by day make it new" or "Pull down thy vanity". Still it should be emphasized that the profound analyses of O. Lysheha's ideas give more reasons to draw a line between him and H. Thoreau or H. D. Laurence whose literary works Lysheha had translated too.

Conclusion. *This article shows some peculiarities of the O. Lysheha's reception of the poetry and poetic principles of E. Pound. Surely, a deep analyse of the problem requires further examination, including the involvement of a wider range of authors.*

Key words: *reception, logopoeia, phanopoeia, melopoeia, comparative analyses, wilderness*

*Одержано редакцією 2.11.2016
Прийнято до публікації 08.12.2016*